

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

98. szám

Pāpamocanī Ekādaśī

2025. március 25.

<p>1 AZ ÚR HANGULATÁNAK MEGFELELŐ IMÁDAT
Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda</p> <p>1 RĀMA-NĀMA ÉNEKLÉSE ÉS A SZELLEMEK
Epizódok Bhaktivinoda Ṭhākura életéből</p> <p>2 LAKRÉSZ MĀTĀJĪKNAK
Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura</p> <p>2 AZ ÚR RĀMA NEVEINEK KĪRTANÁJA
Govinda dāsa</p> | <p>3 KṚṢṆA RĀMA EGYIK KEDVTELÉSÉT
NYILVÁNÍTTA MEG
Śrīla Murari Gupta: Śrī Caitanya-carita – részlet</p> <p>4 MAHĀPRABHU AZ ÚR RĀMA HANGULATÁBAN
Locana dāsa Ṭhākura: Śrī Caitanya-maṅgala –
részlet</p> <p>4 ELŐZŐ KORBAN VÉGZETT SAJÁT
KEDVTELÉSEINEK HALLÁSA
Śrīla Rūpa Gosvāmī: Padyāvalī – részlet</p> |
|---|---|

AZ ÚR HANGULATÁNAK MEGFELELŐ IMÁDAT

Ő Isteni Kegyelme

A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Ezek az összehasonlító tanulmányok Kṛṣṇa és Rāmacandra életéről nagyon összetettek, de az alapelv az, hogy – habár kettejük között nincs különbség – Rāmacandra ideális királyként, Kṛṣṇa pedig mint az Istenség Legfelsőbb Személyisége jelent meg. Egy hasonló példa az Úr Caitanya. Bár Ő Maga Kṛṣṇa, mégis egy *bhaktaként*, és nem az Istenség Legfelsőbb Személyiségeként jelent meg. Tehát el kell fogadnunk az Úr hangulatát a különböző megjelenéseiben, és abban a hangulatban kell Őt imádnunk. Mivel Ő Maga Kṛṣṇa, néha az Úr Caitanyát valaki ugyanúgy imádja, mint Kṛṣṇát. Kṛṣṇa viszont az élvező szerepében volt, Úr Caitanya pedig az élvezetet nyújtó szerepében van. A *gaurāṅga-nāgarī* néven ismert csoportra ezek szerint úgy kell tekinteni, hogy eltértek a tiszta odaadó szolgálattól, mivel – annak ellenére, hogy azt nem szerette – az Úr Caitanyának ugyanazt adják, mint Kṛṣṇának. A mi szolgáló hangulatunknak az Úr hangulatának megfelelőnek kell lennie. Nem pedig úgy, hogy Kṛṣṇa hangulatát az Úr Caitanyáéval, vagy az Úr Caitanya hangulatát Kṛṣṇáéval, vagy Kṛṣṇa hangulatát Rāmacandráéval, vagy Rāmacandra hangulatát Kṛṣṇáéval összekeverjük. ❌

Levél Satsvarupának
1968. június 16.

RĀMA-NĀMA ÉNEKLÉSE ÉS A SZELLEMEK

Epizódok Bhaktivinoda Ṭhākura életéből

Egyik nap elmentem *gamarul* gyümölcsöt enni a nagyapám üzlete közelében lévő kertbe. Úgy hallottam, hogy egy szellem lakik a gyümölcsfában, és mivel félttem tőle, el is futottam onnan. Máskor úgy gondoltam, ha lenne valamilyen ellenszer, akkor elmehetnék és ehetnék a gyümölcsből anélkül, hogy félnem kellene a szellemtől. Meleg időben a *gamarul* gyümölcs rendkívül ízletes! Sok embertől megkérdeztem, hogyan kell bánni a szellemekkel, de senki nem mondta, hogy léteznének szellemek. Emiatt aztán összezavarodva megkérdeztem Vācaspati Mahāśayát, aki azt mondta, hogy a szellemek az egy létforma; a testük, mint a szél, szemük pedig, mint a *kancha* gyümölcs [nagyon kicsi és piros]. A szavait hallva még jobban félni kezdtem a szellemtől. De ahol nincs *gamarul*, ott enni sem lehet!

Chiba anyja nagyon jártas volt az okkult tudományokban. Egyesek számára ördögűző volt és ő vigyázott a nagyapám raktárhelyiségére is. Miután megkérdeztem, azt mondta, ameddig az ember az Úr Rāma Nevét énekli, addig nincs félnivalója a szellemtől. Az egyik szolga is ugyanezt mondta. Kísérletképp elmentem a *gamarul* fához miközben folyamatosan mondogattam Rāma nevét, és semmiféle szellemnek nyomát sem találtam. Néhány gyümölcsöt levertem a fáról, és valamennyit

megettem. És megértettem, hogy Rāma Neve védelmet nyújt a szellemekkel szemben. Alkonyatkor mindig Rāma-nāmát mondogattam. Miközben az utcákon és sikátorokban sétáltam, akkor is mindig Rāma-nāmát énekeltem. Nagy elégedettséget éreztem a szívemben, és több napon keresztül ezt a gyógyszert szedtem a szellem ellen. Azt hallottam, hogy egy szellem lakik a *homa* épületében. Rāma Nevét mondogatva elűztem a *pūjā* épületből. És többé már nem félttem este kimenni. ❧

Svalikhita Jīvani: Thakur Bhaktivinode's autobiography.
79-80. fejezet

LAKRÉS MĀTĀJĪKNAK

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

1925. szeptember 21-én Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Prabhupāda egy hosszú leckét tartott az összegyűlt *bhaktáknak* a Gauḍīya Maṭhában arról, hogyan éljenek példás odaadó életet. A következő részlet ebből a leckéből származik.

Mindenkit arra kérek, a világon minden dolgot úgy lásson, hogy azok Kṛṣṇa szolgálatának a hozzávalói. Ebben a világban valójában minden Kṛṣṇa szolgálatáért van! Azt kérem, hogy tekintsetek a női nemre úgy, hogy ők Kṛṣṇa kedves feleségei, és segítsetek nekik mindig Kṛṣṇa szolgálatában elmerülni. Kérlek, ne tekintsétek őket saját érzéki élvezetetek tárgyának! Ők Kṛṣṇa élvezetének részei, az élőlények soha nem élvezhetik őket. Továbbá arra is megkérlek benneteket, hogy ne tekintsétek az apátokat és az anyákat a saját érzékielégítések eszközeként, tekintsétek őket inkább Kṛṣṇa apjának és anyjának. És arra is kérlek, a fiaitokra se tekintsetek a saját érzékitek kielégítésének eszközeként, hanem úgy nézzetek rájuk, hogy ők Bāla-gopāla szolgálói közé tartoznak.

A tekinteteket vessétek a *kadamba* fára, a Yamunā folyóra és annak homokos partjára, illetve a telihold szépségére! Nem lesz többé semmilyen közönséges érzések; Golokát fogjátok látni, Goloka szépsége pedig megnyilvánul majd a házatokban. És akkor már nem lesznek az otthonotokkal kapcsolatos anyagi érzéseitek. Meg fogtok szabadulni a házassághoz való vonzódástól.

Sok helyen épülnek *maṭhák*, és sokan élnek ott *sannyāsik*, *vānaprasthák*, *gr̥hasthák* és *brahmacārik*, akik mind lehetőséget kapnak a lelki életmód elsajátítására. Régóta próbálkozunk azzal is, hogy

lehetőséget adjunk az anyáknak [nők megszólítása, tehát nem a gyermekes anyákról van szó – szerk.] az odaadó szolgálat végzésére. Természetesen azoknak nincs szükségük külön rezidenciára, akiknek a saját otthonukban is megvannak az eszközeik és a lehetőségük az odaadó szolgálatra.

Viszont nagyon gyakran halljuk, hogy az odaadó szolgálatban sokuknak jelent akadályt a rossz társaság. Számukra igen hasznos lenne, ha felépíthetnénk Śrī Viṣṇupriyā Pallit [a palli jelentése „szomszédság”] Śrīdhāma Māyāpurában, Śrīmān Mahāprabhu lakhelyének közelében, ahol a családjuktól elkülönülve élhetnének, és végezhetnének odaadó szolgálatot. Ők valójában Śrī Viṣṇupriyā devī [Mahāprabhu felesége, akit Navadvīpában hagyott, amikor a *sannyāsa* rendbe lépett – szerk.] csoportjához tartoznak, s ezért helyénvaló, hogy Śrīmān Mahāprabhu házában éljenek, és Őt szolgálják Śrī Viṣṇupriyā devī oltalma alatt. Ott aztán szó sem lehetne semmilyen rossz vagy világi férfiak társaságáról. Csak néhány *bhakta*, mint Iṣān [az idős *bhakta* szolga, aki Śrī Śācīdevīről és Śrī Viṣṇupriyā devīről gondoskodott Mahāprabhu eltávoztása után], lehetne – megfelelő távolságban – körülöttük és gondoskodhatna róluk. Szükséges van egy ilyen példamutató helyre, hogy az anyák minden nap olvashassák a szentírásokat, odaadó témákról beszélgethessenek egymással, és olyan helyzetben lehessenek, hogy minden luxusról lemondva példamutató, szent életet éljenek, mindig a Szent Nevet énekelve, és hogy Śrīmān Mahāprabhu szolgálatának kellékeiről gondoskodjanak, illetve szolgálják Őt minden lehetséges módon. ❧

Raoul Goff et.al. (szerk.): Prabhupada Saraswati Thakur.
Mandala Publishing Group. Eugene, Oregon. 1997. p 32-33.

AZ ÚR RĀMA NEVEINEK KĪRTANÁJA

Govinda dāsa

jaya śiva sundara viśva parāt-para
paramānandānanda-kārī

Minden dicsőséget Neked, ó, szépséges és kedvező Úr! Te vagy minden világ legnagyobb és személyiségei közül a legnagyobb, és a legelragadóbbak legelragadóbbja!

jaya jaya śrīla rāma raghunandana
janaka-sutā-rati-kānta
sura nara vānara khacara niśākara
yachu guṇa gāya ananta

Minden dicsőséget, minden dicsőséget Neked, szépséges Úr Rāma, a Raghu dinasztia leszármazottja, Janaka lányának kedvese! Az Úr Ananta Śeṣa dicséri a félistenek, az emberek, a majmok, a boszorkányok és az éjszakai démonok iránt mutatott dicsőséges kegyed!

*durbādala nava śyāmala-sundara
kañja-nayana raṇa-vīra
vāme dhanur-dhara āhine niśita śara
jaladhi koṭi gambhīra*

Minden dicsőséget Neked, sötét monszunfelhőhöz hasonló elragadó Urunk, ó, csatamezők lótuszemű hőse! Bal kezeden íjat, a jobb kezeden pedig egy éles nyilat tartasz! A Te bölcsességed mélyebb, mint milliónyi óceán!

*śrī-pada pāduka dharu bharatānuja
cāmara chatra nichoḍi
śiva caturānana sanaka sanātana
śatamukha raha kara-joḍi*

Minden dicsőséget Neked, Urunk, Akinek saruját napernyővel és cāmara legyezővel imádta testvéred, Bharata! Előtted Śiva, Brahmā, Sanaka, Sanātana, és a százarcú Ananta hajolnak meg imára kulcsolt kézzel!

*bhakata ānanda māruta nandana
caraṇa-kamala karu sevā
govinda dāsa hṛdaye avadhāraṇa
hari nārāyaṇa devā*

Minden dicsőség Neked, ó, bhakták öröme, Akinek lótuszlábait Hanumān, a szélsten fia szolgálja! Ó, Hari! Ó, Nārāyaṇa! Ó, Legfelsőbb Úr! Govinda dāsa szíve Rád összpontosít! ❧

– Jagadbandhu Bhadra: *Gaura-pada-taraṅginī*.
Sri Gauranga Press. Calcutta. 1931.

KṚṢṆA RĀMA EGYIK KEDVTELESET NYILVÁNÍTJA MEG

Murāri Gupta:

Śrī Caitanya-carita – részlet

A Śrī Caitanya-maṅgala című munkájának (Ādi-khaṇḍa 1. fejezet, 48-53. versek) invokációjában Śrīla Locana Dāsa Ṭhākura így fejezte ki Śrīla Murāri Gupta valamint a könyve, a Śrī Caitanya-carita iránt érzett háláját:

Miközben Navadvīpában élt, Śrī Murāri Guptának lehetősége volt állandóan Śrī Gauracandra társaságában lennie. Ki is volna képes arra, hogy leírja Murāri Gupta nagyságát? Őt világszerte Hanumānként ismerik. Miután átkelt az óceánon, hogy Laṅkāba menjen, lerombolta Rāvaṇa palotáját. Aztán kedves Sītájáról jó hírt vitt Rāmának. Gyógynövényeket hozva pedig ő keltette életre

Lakṣmaṇát.

Ez a Hanumān most Murāri Guptaként Nadiában él, s magas szintű megvalósításai miatt minden igazságot ismer. Az Úr örök társaként Śrī Gauranga Mahāprabhu lótuszlábainál lelt szilárd menedékre, s a Śrī Kṛṣṇa-caitanya-carita Mahā-kāvya című nagyszerű szanszkrit eposzában ügyesen mesélte el Śrī Caitanya gyermek- és ifjúkori kedvteléseit.

Miközben Śrī Caitanya Mahāprabhut a vraja-maṇḍala-parikramā során vezette, a brāhmaṇa Kṛṣṇa dāsa így szólt Hozzá:

– Kérlek, nézd meg ezt a Setu-Bandha nevű víztározót, melyet személyesen Śrī Kṛṣṇa hozott létre!

Gaurāṅga Mahāprabhu ezt hallva igen elcsodálkozott, s isteni teste örömeiben azonnal libabőrös lett. Tiszteletteljesen így szólt:

– Ó, Kṛṣṇa dāsa! Mondd el nekem, kérlek, hogyan jött létre ez a tó!

Śrī Gauracandra nektári szavait hallva, és Śrī Kṛṣṇára emlékezve, Kṛṣṇa dāsa – ragyogó mosollyal az arcán – bele is kezdett a történetbe:

– Śrī Hari, minden rasika legfőbbje, élvezettel ízleli az édes hangulatokat a gopik körében. Egyszer, miközben kedvteléseit ebben a tóban élvezte, ahogyan az ifjú elefántok is teszik, a következőt mondta: „Én vagyok Śrī Rāmacandra, a Raghu dinasztia legjobbjával!”

– Śrīmatī Rādhārāṇī, minden elbűvölő istennő ékköve, erre így válaszolt: „Te csak egy pásztorfiú vagy! Nem csinálsz mást, csak őrzöd a teheneidet és mindenfelé barangolsz velük. Egy király az igazság és az erény védelmezője. Az ő feladata mások számára egész biztosan nagyon nehéz. Ahhoz, hogy elpusztítsa a démon Rāvaṇát, Śrī Rāmacandra hidat épített Laṅkāba. Az valóban egy nagyon dicsőséges tett volt! Te viszont meg ne próbáld itt a saját tulajdonságaidat hirdetni, és Magadat Hozzá hasonlítani, mert Te nem vagy más, mint egy tolvaj, aki fiatal lányok ruháit és ékszereit lopja el!”

– Ekkor Śrī Kṛṣṇa, Aki számtalan transzcendentális trükk mestere és a játékos rasával átítatott tréfa egyedüli élvezője, így válaszolt Rādhānak: „Én vagyok az összes isteni tulajdonság legtokéletesebb ékköve, és ezt Te nagyon jól tudod, hiszen egy tehénpásztor lánya vagy! Ha valaki sok-sok követ és fát hozna a hegyekből, és összeerősítve a vízre tenné őket, azok akkor sosem maradnának a felszínen. Mégis, ő eksztázisom forrása, most tanúja lehetsz magasztos, ékkőhöz hasonlatos tulajdonságaim hatalmának!”

– Rādhā összes sakhija a rasikák legjobbjai, s így

megértették Rādhikā szavainak belső jelentését. Lelkesen sorba álltak, és sok követ, fát és miegymást hoztak az erdőből. Śrī Kṛṣṇa ezeket felhasználva egy hidat épített, ami úszott a tó vizén. Mindenki ezt nézte, majd meghajoltak, és „Jaya! Jaya!” kiáltásokkal dicsőítették Őt.

– Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa gopī barátaik társaságában zajló kedvteléseit mindig az élvezettel teli rasa legjava itatja át, és mindig viccelődéssel kezdődnek. Minden dicsőséget azoknak az örömteli kedvteléseknek, melyeket örökké az Ő isteni premájuk megszakítatlan, folyamatosan fokozódó áramlása jár át! Azok a legmagasabb szinten álló *rasika bhakták*, akik e kedvteléseket hallják és így emlékeznek az Isteni Párra mindössze nevetnek azon a gondolaton, hogy a boldogságot pusztán a transzcendentális tudás művelésével el lehet érni, és minden aggodalomtól mentesen teljes mértékben gúnyt űznek a felszabadulás gondolatából.” ❧

Śrīla Murāri Gupta: *Śrī Chaitanya-carita mahā-kāvya*
Śrīpada Bhaktivedānta Bhāgavata Swami (ford.)
Gaura Vani Press. Union City, Georgia. 1998.

MAHĀPRABHU AZ ŰR RĀMA HANGULATÁBAN

Locana dāsa Ṭhākura:

Śrī Caitanya-maṅgala – részlet

Śrī Caitanya Mahāprabhu miközben Dél-Indiában utazott, folyamatosan a tiszta Kṛṣṇa-

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 16
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-Ācārya Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásából származó idézetek
© Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.

tudat örömeiben volt elmerülve. A Godāvarī folyón átkelve, az Űr elérkezett Pañcavaṭība, ahol Sītā, Rāma és Lakṣmaṇa egykor éltek. Pañcavaṭī szépségét szemlélve Śrī Gaurāṅgát magával ragadta a szeretet, és újra meg újra így kiáltott: „Śrī Rāma! Lakṣmaṇa!” Pañcavaṭī az a hely, ahol Sītādevī Lakṣmaṇa védelme alatt egy nádfedeles kunyhóban tartózkodott, miközben Rāma az aranyszarvast üldözte. Abban a pillanatban, amikor Lakṣmaṇa elindult, hogy megkeresse Rāmát, Rāvaṇa, a gonosz démon elrabolta Sītādevīt. Ezt a helyet látva, Śrī Caitanyát elárasztották a múltbeli kedvteléseinek emlékei. Az egyik pillanatban Gaurāṅga felkiáltott: „Öljétek meg! Öljétek meg! Öljétek meg!” A következő pillanatban pedig azt mondta: „Fogjátok el! Fogjátok el!” Majd hangosan Lakṣmaṇa nevét kiáltotta. Amikor pedig Sītāra emlékezett, Gaurāṅga annyira mélyről feltörően kezdett el sírni, hogy a társai sem semmit tudtak tenni, hogy lecsillapítsák. Végül aztán uralkodott Magán, és megnyugodott. ❧

– Śrīla Lochan dāsa Ṭhākura: *Śrī Caitanya-maṅgala*.
(Subhag Swami ford.) Mahanidhi Swami.

Vrindavan. 1994.

– Śrīla Lochan dāsa Ṭhākura: *Śrī Caitanya-maṅgala*.
Gaudiya Mission, Bag Bazaar.
Calcutta. 1991.

ELŐZŐ KORBAN VÉGZETT SAJÁT KEDVTELÉSEINEK HALLÁSA

Śrīla Rūpa Gosvāmī: *Padyāvalī* – részlet

rāmo nāma babhūva hum tad-abalā sīteti hum tām pitur
vācā pañcavaṭī-vane nivasatas tasyāharad rāvaṇaḥ
kṛṣṇāyeti purāṇanīm nija-kathām ākarṇya mātreritaṁ
saumitre kva dhanur dhanur dhanur iti vyagrā girah pāntu-vaḥ

– Élt egyszer egy király, akit Rāmának hívtak.

– Igen.

– A felesége Sītā volt.

– Igen.

– Az apja parancsára Rāma a Pañcavaṭī erdőben élt.

Ott pedig Rāvaṇa elrabolta Sītāt.

Ahogy az Űr Kṛṣṇa az anyját hallgatta, aki régi korok tetteiről mesélt, hirtelen így kiáltott:

– Lakṣmaṇa! Hol a nyilam? Hol a nyilam? Hol van a nyilam? – Azért imádkozom, bárcsak az Űr Kṛṣṇa e riadóztató szavai mindannyiótokat megvédenének! ❧

– Gokulananda Sen: *Pada-kalpa-taru*.
Syamacharan Library. Calcutta. 1924.

– Hare Krishna Mukhopadhyaya: *Vaiṣṇava Padāvalī*.
Sahitya Samsad. Calcutta. 1980.